

Protokoll över förhör med anledning
av spaningsuppdrag ~~860-A~~, L 860-A
avlämnat av Birgitta Wennerling,
född 420721- .

L 860-i

Förhöret hållet 86.04.24 kl 20.40
av förhørsledaren krinsp Gustav Boné.
Förhöret hållet på plats utanför biograf
Grand.

Birgitta Wennerling var på föreställningen Bröderna Mozart
på Grand-biografen den 28/2 1986. Föreställningen som hon
besökte tillsammans med sin man och en väninna började kl 19.00
och slutade ca 20.55. Förhöret gäller hennes iakttagelser i
samband med att hon lämnade biografen.

F= Förhørsledare

W= Wennerling

F: Nu får du själv berätta vad hon observerade på mordnatten
utanför biografen.

W: Ja, vi kommer alltså ut från föreställningen sju till nio.
Och det är jätte mycket folk. Min kompis Ulla och jag vi
blir liksom fördröjda för det är en massa människor. Min
man han går ganska snabbt vad jag förstår, kommer ut. Så
han, när vi kommer gående och är kanske vid gottkiosken där
så ser jag Tomas sådär utanför och han står väl, ja, strax
utanför det där taket tror jag. Och strax bredvid honom,
lite längre ut åt vänster sida så ser jag, lägger jag märke
till att det står en man som ser väldigt spänd ut. Och han
liksom sträcker sig maximalt och tittar över folkhopet in
så där väldigt intensivt tittar han in. Och det jag vet att
jag tänker på det är att han ser så speciell ut i blicken.
Mycket mycket spänd. Och så tänker jag på att han är blek.
Och sedan kommer jag ut och då berättar Tomas, min man, att
"såg ni inte Palme". Nej,nej, säger jag för jag var så upp-

ANK: L 860

860425
OK

tagen av filmen, och då säger han "han går ju där". Och så pekar han inåt. Och jag, jag tror inte ens att jag tittar för det intresserar inte mig då, för jag tänker på filmen. Och så börjar vi prata direkt om det här min kompis Ulla och Tomas, så det blir så mycket prat om Palme så jag tittar inte efter den här mannen vad jag tror. Eller så tror jag kanske att han inte är där längre. Att det var något jag såg mycket hastigt.

F: Hur långt ifrån trottoarkanten kan han ha stått?

W: Ja, kanske två meter, eller något sådant.

F: Ungefär som där vi sitter i bilen nu.

W: Ja, jag tittar här, jag tror det, ja, kanske lite närmare ändå. Kanske lite närmare ändå. För Tomas kanske, ja, kanske tre, jag vet inte. Han står i alla fall kanske, har jag en känsla av en halv meter till en meter bakom Tomas som står väl rättså nära taket ändå men ändå en bit ut för att kunna se oss på något sätt. För att få lite överblick så där, då går man bort ifrån..

F: Han berättade för mig att han var utanför och bredvid honom stod paret Palme och sedan kom det ju, som det visade sig vara Märten..

W: Ja, just det.

F: Som han också såg. Och då stod han en bit utanför.

W: Ja, just det, jag förstår. Ja, det är som jag kommer ihåg också.

F: Mm. Och sedan sa du att du upplevde den här mannen som lite längre än Tomas, din man.

W: Ja, än Tomas.

F: Och din man är då?

W: 175 tror jag han är, 176 kanske.

F: Ja. Vad skulle du själv tippa, hur lång var mannen?

W: Nu när jag tänker, då när jag satt och funderade i Rom så tänkte jag att han kanske var 5 cm längre, 180. Men så tänker jag att han står längre bort, lite, det går ner lite här ser jag, och att han sträcker sig. Jag tror att det rör sig kanske däromkring. Det är svårt att avgöra riktigt.

F: Omkring 180.

W: Jag skulle tro det. Men när jag ser på trottoaren så ser jag att den lutar ganska kraftigt.

F: Så han bör ha varit över 180 men inte över 186-187.

W: Nej, jag tror inte det.

F: Och om du nu tänker efter, den här mannen var han någonting som du skulle säga sydlänning eller upplevde du honom som sådan eller var han svensk, alltså om man menar ljus eller var han någonting mittemellan?

W: Jag tror att han var, när jag har tänkt på det så vet jag att jag tänkte så där att jag tror inte att det var någon som hade lite mörkare hy, alltså inte någon jugoslav, inte någon sådär ,va. Vad jag tänkte på var att han , vad jag tror är att han måste vara mörkhårig, utan att jag har fäst någon som helst vikt liksom vid håret. Jag har inte tänkt på håret. Det var därför jag trodde han hade mössa men jag vet att jag tänkte på att han var mycket blek. Nu blir man visserligen upplyst av det här neonljuset ser jag här. Men jag tror jag tänkte på det också bredvid Tomas. Nu är Tomas i och för sig inte så blek, men jag tror att han var blek och att han hade någonting mörkt så här runt munnen. Jag har en känsla av det, att han var mörk så här runt munnen och hakan. Typ skäggstubb. Jag kommer inte ihåg att jag har tänkt på någon mustasch eller någonting. Det tror jag inte utan i så fall lite orakad eller mörk. Men med blek hy.

F: Blek hy.

W: Ja.

F: Det här som du så att säga lade märke till vad var det för något? Du nämnde för mig..

W: Ja, jag reagerade så där spontant och tanken var så här "fan, vilken sjuk blick". Precis så var mina ord som jag tänkte. För han hade så intensiv , spänd blick så där. Och så i och med att han sträckte sig så där, då ser man ju så speciell ut. Så det var det att jag tänkte på att han såg så spänd ut på något sätt och intensivt tittade han in.

4

F: Det här med färg på ögonen och sådant, vad har du, jag menar att jag förstår att du ...

W: Jag kan inte ha sett det men jag har konstigt nog en känsla av att han inte var brunögd.

F: Det har du.

W: Ja, och det är också efter att ha suttit och tittat där på polishuset på dom här bilderna så är det så att, och jag har ju tittat ganska mycket på färger och hur folk ser ut och då tycker jag att folk som har blåa ögon dom har någon sorts lys.., något ljus som kommer innifrån, det blir liksom på ett annat sätt. Och bruna ögon det blir något, ja, det är något annat, det är något ljus som går inåt nästan tycker jag. Och blåa ögon det, det är skillnad tycker jag. Och jag har en känsla av utan att jag alls egentligen borde uttala mig om det att han hade blåa ögon.

F: I alla fall melerade eller något sådant..

W: Ja. Men alltså inte sådan här mörk blick som du tänker på en människa som är från Egypten eller något, som är riktigt brunögd, nej, jag tror inte det.

F: Och sedan om vi kommer till klädseln.

W: Ja, det satt jag där också och försökte rannsaka mig och jag tror att han har någonting som är mörkt, som är lite längre än en jacka men kanske inte än en hel rock.

F: En mörk.

W: Ja, jag tror det.

F: Så den var inte något, ja, beige eller något sådant..?

W: Nej, jag tror inte det, jag tror inte det i alla fall.

Men det är vad jag fantiserar ihop så där, försöker rannsaka mig själv.

F: Du har tänkte på det här ofta?

W: Ja, jag satt i Rom verkligen och försökte, först sade jag att jag kan inte komma ihåg någonting. Sedan satte jag mig och började teckna och måla upp bilder på det här. Och då gick jag på det jag kom ihåg, försökte ta det jag verkligen trodde mig veta. Och sedan utvidgade jag och då så hittade jag någonting där tyckte jag som jag tror i alla fall..

F: Det har påståtts att du hade pekat ut den här 33-åringen som du har sett foto på. Hur har det gått till....

W: Nej, nej. jag har inte pekat ut honom.

F: Nej.

W: Det är så här. Först såg jag den här computerbilden i en tidning i Rom på ambassaden. Och då sade jag så här att det där säger inte mig någonting sade jag.

F: Jaha, det här fantombilden, nummer ett.

W: Den där första. Ja, just det. Den säger inte mig någonting sade jag. Och jag upplever inte den som en riktig människa heller. Och då visste jag inte vad det var. Sedan efter det, och då sade dom det att det är det inte heller. Och sedan efter det så var det journalisterna som teckningen, journalisterna som kom till Rom för att intervjua mig angående Skandinaviska Föreningen för jag var där då på någon sorts stipendiat eller vad man ska kalla det , och det är nedläggningsshotat och då kom det journalister och skulle intervjua. Då började de prata och så var de inne i mitt rum och då frågade jag dom, för de kom ju från Sverige, om de hade några nyheter om det här. För man fick inga uppgifter. Och då så kände ju dom, jag frågade inte så mycket att jag var intresserad, och då sade jag , har dom inte släppt några bilder och då sade dom "vet du någonting ". Nej, sade jag, det tror jag inte men i alla fall kanske och så där.. Och då såg dom alla de här bilderna som låg där. Och då var det dom som sade "men det är ju han". Då blev ju jag väldigt skärrad. Och då satte dom igång och rusa ut och försökte få tag på någon bild som var publicerad i Times tror jag. Och det var väl bilden på den här 33-åringen tror jag. Och tar man den bilden, mitt första intryck det var så här att jag tyckte han såg lite för, lite för kraftig ut i ansiktet mot vad jag kom ihåg. Och så kom jag inte ihåg någon mustasch. Håret vet jag ju inte alls. Men om man benar upp hans utseende och tittar på mina teckningar så kan man hitta likheter över ögonen, likheter över näsan tror jag, nu kommer inte jag ihåg den här bilden så noga. Men jag har för mig det. Och jag var inte så övertygad måste jag säga när jag

6

hade sett den här bilden. Men dom ville väl också gärna att det skulle vara så att jag hade sett honom, tror jag, va. Mera vet inte jag. Och i så fall så skulle jag vilja se andra bilder på honom. Eller på något sätt.

F: I verkligheten tillexempel?

W: Ja, kankse det. Kanske det.

F: Det ska vi prata om när vi har stängt av bandspelaren.

W: Ja, för den bilden den kunde inte , var ingen sådan där upplevelse att jag sa , där är han, det var inte så.

F: Ja. Vi står alltså utanför biografen Grand och biografen är 20.54. Och nu ska jag titta efter om de har kommit ut från föreställningen den som Birgitta Wennerling var på tillsammans med sin man den 28 februari 1986.

Förhöret slut kl 20.54

Gustav Boné
Krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ann-Mari Sjöblom
Ann-Mari Sjöblom